

2012-11-28

Literaturinis rašytojas

Kokiomis vertėliemis remiasi
L. Donelaičio „Katy“ bendruomenė?

XVIIIa. sukurta Kristijono Donelaičio poema „Ketai“ yra aprūpietas epochos kūrinys. Kaip ir būdinga aprūpietas epochos kūriniamis, „Ketase“ bandoma ištilinti adresatą, kokiomis vertėliemis jis turi girsti savo gyvenimą. Pasakotojų su poemos adresatu - lietuvių valsticių bendruomenė - išja priklausymas tai priešai tautai. Kūrinys kyla iš noro pamokyti savo tautą, kaip apie kęs metų rotų gyvenimas testysi toliau, į naujį parosavį ir į daugybę kito parosavio. Tačiau ne bet koks, o noratus gyvenimas tuntukia žmogaus egzistencijai vertę. Todėl poemoje autorius skatinā būrys gyventi iš mokslo elgsi, visiškai, o penus iš jo gyvenimo hadų išmerilia.

Donelaičio „Katy“ bendruomenei darbų laikus vertę. Darbas tai reatnejama žmogaus gyvenimo dalis, kuriui išskiria ji iš kito gyvenimo. Donelaičis teigia, kaip darbas sutinka žmogui vertę. Tai nėra priekilli, darbų rutiniai primeti kaip nuteikta galimybė dirbaoti gyvenimui. Poemos dalyje „Varavosi darbai“ gauta kričia žmones į darbų lyg į inentą. Lankai, pilni darbinių žmonių, atrodo kaip skurdiškos, rajo Donelaičis. Iš požmonių palypinimas su skurdiliuose išreikia žmonių darbininkų, skubijimą, nesedėjimą dėl jų, norą nuolat padilti vieni kitinius. Veikmažodžio dalyvinių, pusbalyvinių formų gausa mūs-

interpretacijos epizodas

lūa tekstei dinamikumo, jidrumo, telkiniai greta įmenyj
darbo vaizdų. Žmogui darbas tai ne manegė, o bendrys-
tis su Dievu būstas. Įmonės dienodami laikus jėbus sau ir
savitūnus pragyvenimą. ~~ir jie išreikliai~~, pavario linksmiby "ašmenos"
dalyje ~~ypač~~ epizodas, kaij gandras, gyjėsi po žemės, puola
drabli, gaudinamas Dievą. Gandro visą ūjimą stato savo
namas tam, kad galėtų toliau gyventi. Pandžiui darbu-
giam, kaij turi galinypę panimiti iš gamtos viršų, ko reikia
išgyvenimui. Taip ir būrai skatinami mokti darbo vertę.
Rūšia išhoroti iš gautos jėsos atrodančias grybes, todėl žmo-
gus privalo būti prisikai stiprus ir stropus. Žmogaus, ne-
vertinančio darbo, gyvenimąs ~~ypač~~ ^{ir} nedovana. Tolis gyvenimas
ypač nenaudilis Plaučiūno. Jis neturi tokio, todėl Donelaitis
merkia jo gyvenimo būdą. Plaučiūnas ypač nafta visai būtai bu-
dusmenui, nes jis tik ^{kyly darbo} gautas grybes. Darbas –
žmogaus paūja, ~~tiek tuo tuo tuo~~ vertybė.

Dievo gaudinimais taip pat dideli vertyliai „Mety“ paraulis
ypač pamaugė, nes subūtas Dievo. Agnosčiuos paragynimus
ne leidžiama, kaij jis nuostabai, bet bekliai gaudina
Dievą. Dievas nuteicė tokius paraulį, kur kiekvienas žmogus
turi savo vieto iš paugė. Donelaičio kūnių autentinai tie-
pati iš turciai, kaij paraulis ypač geras, repainant, jo gyven-
stojo amžius trukėjus vėlę. Jis būciai jis obangai jis iš pa-
tikėti jo trukta. Dievas nėra užsakęs nėšominių tamas, slovinia-
mas kildiniemas jo kūnių, nes tik jo dėka žmogus sulaukti
galinypki gyventi.

L. Donelaičio poemoje „Metų“ mokiniai, kaij reikia gyventi
Autorius iškilia darbą, Dievo slovinimą, „vietylėnų“ kaij di-
džios vertylės. Žmogaus, kuris laikosi iš vestylėj, gyvenimas ypač
pamaugė iš morales.